

Oponentský posudek na absolventský koncert Lenky Korbelové

za koncert o představení

Leonard A

Korbelová

Hrál vůbec někdo v sále Martinů 1. sonatu C dur op. 24 C.M. von Webera? Pokud ne, 19.4. měl Martinů sál premiu. Korbelová ji hrála vzletně, s odvahou, brilancí, s interpretačním nadhledem i tónovou kulturou a péčí o detail. Přitom /se domnívám/ to nebyl lehký úkol. Prázdné harmonie, arpeggia, spousta not a složitá faktura. Interpretka dala krásný zvuk 1. a 2. větě, lehkost a vtip ve všech pasážích věty třetí. Závěrečná část byla zahrána se suverenní lehkostí a virtuositou. Sonata měla velký úspěch. V následující vděčné klarinetové sonatě F. Poulenca absolventka předvedla smysl pro komorní hru - doprovázela citlivě s velkým porozuměním pro barvu. Možná, že zvuk klarinetu mohl být rafinovanější.

Po pauze zazněl op. 1 Roberta Schumanna ABEGG variace byly zahrány s romantickým vzletem, vytříbenou úhozovou kulturou i mladistvou virtuositou. Na závěr recitalu zazněl přepis Bachovy Chaconny BWV 1004 v úpravě Busoniho. Od prvních taktů zaujala interpretka opět krásným zvukem, který udržela /až na malé výjimky/ v průběhu celé skladby až do konce. Veškeré technické nástrahy zvládala s obdivuhodnou suverenitou, elegancí a jistotou. Možná při příštím provedení /konečně nějaká výtka!/ by mohla pianistka prodloužit koruny vypsané upravovatelem. Koncert měl velký ohlas - přídavek Slepíčka.

Diplomová práce nese název: Stěžejní klavírní díla a transkripce F. Busoniho. Je rozdělena do 3 částí /životopis, souhrn klavírních děl a významná díla Chaconna, klavírní koncert, cvičení. Naskýtá se otázka, zda touha Busoniho upravovat téměř vše - dokonce i Chopinovy etudy nebyla poplatná módě minulých století a zda neopouje době dnešní - historicky poučené interpretaci, používání historických nástrojů, urtext a.t.d. Bohužel na závěr nemohu opominout nízkou stylizační úroveň práce.